

Sygn. akt I KK 125/20

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **P. O. , S. B. , M. M. , M. W. , T. K., D. S. , T. J. i T. W.**,
skazanych z art. 258 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 23 października 2020 r.
na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.)
wniosków obrońców skazanych o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacjami
wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 21 listopada 2019 r., sygn. akt II AKa (...),
zmieniającego w wyrok Sądu Okręgowego w S.
z dnia 19 marca 2019 r., sygn. akt II K (...),

p o s t a n o w i ł:
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W złożonych przez obrońców skazanych P. O. , S. B. , M. M. , M. W., T. K. ,
D. S. , T. J. i T. W. kasacjach od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 21
listopada 2019 r., sygn. akt II AKa (...) sformułowane zostały wnioski o wstrzymanie
wykonania zaskarżonego kasacjami orzeczenia wobec każdego ze skazanych, w
imieniu których zostały wniesione kasacje.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wnioski obrońców nie zasługiwały na uwzględnienie.

Suspensywność zaskarżonego orzeczenia w postępowaniu kasacyjnym ma
charakter wyjątkowy, jedynie w szczególnych przypadkach dopuszczalne jest

wstrzymanie zaskarżonego kasacją rozstrzygnięcia. Wyrok posiadający atrybut prawomocności podlega bezzwłocznemu wykonaniu (art. 9 § 1 i 2 k.k.w.). Regulacja ta bazuje na przyjęciu założenia, że rozstrzygnięcie to korzysta z domniemania prawidłowości (*res iudicata pro veritate habetur*). Z kolei implikacją tego założenia dla postępowania zainicjowanego wniesieniem nadzwyczajnego środka zaskarżenia — którego przedmiot stanowi weryfikacja prawomocnego orzeczenia sądu odwoławczego kończącego postępowanie, którym poddano kontroli wyrok sądu I-szej instancji — jest to, że wniesienie kasacji nie wstrzymuje w sposób automatyczny wykonania prawomocnego rozstrzygnięcia.

Przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie określa przesłanek skutkujących wstrzymaniem wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia (lub innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji). W judykaturze przyjmuje się jednak, że wstrzymanie wykonania orzeczenia możliwe jest w razie kumulatywnego zmaterializowania się dwóch kryteriów.

Po pierwsze chodzi o to, że ocena zarzutów wyartykułowanych w nadzwyczajnym środku zaskarżenia (dokonana, co wypada podkreślić, wyłącznie na potrzeby rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia i wydania rozstrzygnięcia o charakterze incydentalnym) pozwala już *prima facie* na stwierdzenie wysokiego prawdopodobieństwa ich zasadności oraz postawienia — w miarę kategoriycznej — prognozy co do możliwości uwzględnienia zarzutów kasacyjnych przez Sąd Najwyższy. Niezbędne jest więc ustalenie, że postawione orzeczeniu sądu odwoławczego zarzuty (i argumentacja zaprezentowana na ich poparcie) w kasacji dają asumpt do przyjęcia poglądu o ewidentnej, niejako „rzucającej się w oczy” wadliwości zaskarżonego wyroku sądu odwoławczego. Po wtóre zaś, konieczne jest wykazanie przez autora wniosku, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki dla skazanego.

Przy analizie potrzeby wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji posiłkowo należy posługiwać się także rezultatem oceny, czy ewentualne wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia zarzutu bądź zarzutów sformułowanych w nadzwyczajnym środku zaskarżenia doprowadziłoby do wydania przez najwyższą instancję sądową orzeczenia skutkującego potrzebą

odstąpienia od dalszego wykonywania wobec skazanego orzeczonej w stosunku do niego kary (czy środka karnego). Nie w każdym bowiem przypadku stwierdzenia istnienia wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia zarzutów kasacyjnych nieodzowne stanie się wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia — także z uwagi na uwarunkowania wynikające z innych zaszłości współkształtujących aktualny status prawny skazanego w płaszczyźnie wykonywania orzeczonych wobec niego (innych) kar.

Nie przesądzając obecnie treści rozstrzygnięcia, które po merytorycznym rozpoznaniu kasacji zapadnie w niniejszej sprawie i finalnej oceny zaprezentowanych w nich zarzutów należy jednak stwierdzić, że zupełnie wstępna analiza zarzutów postawionych w kasacjach obrońców oskarżonych — dokonana przez Sąd Najwyższy jedynie w ograniczonym zakresie, bo tylko w płaszczyźnie niezbędnej dla rozpoznania wniosków o wstrzymanie wykonania orzeczenia i wyłącznie na użytek rozpoznania tych wniosków — nie upoważnia do wyrażenia poglądu, iżby którykolwiek z nich był zasadny w stopniu oczywistym („rzucającym się w oczy”) czy formułowania stanowczej prognozy o istnieniu szczególnie wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia tych zarzutów w wyniku rozpoznania kasacji wniesionych przez obrońców skazanych. Tymczasem — jak już powiedziano wyżej — to wyłącznie stwierdzenie zaistnienia tych okoliczności otwiera drogę do rozważenia potrzeby wstrzymania wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją.

Obrońcy oskarżonych: P. O. , M. M. , M. W. , T. K. , D. S. (adw. M. S.) zawartego w ich kasacjach wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie uzasadnili.

Obrońca oskarżonego S. B. podniósł m. in., że „natychmiastowe wykonanie kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 2 miesięcy wobec skazanego bez wątplenia pociągnie [dla niego] i jego rodziny wyjątkowo ciężkie i nieodwracalne skutki”. Drugi z obrońców oskarżonego D. S. (adw. P. B.) w uzasadnieniu wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia wskazał, że wniosek ten jest uzasadniony „zarzutami rażącego naruszenia prawa procesowego i materialnego przez sąd II instancji oraz względami słuszności jakie przemawiają za wstrzymaniem wykonania kary pozbawienia wolności wobec skazanego, gdyż

dalsze jej wykonywanie będzie prowadzić do nieuzasadnionego pokrzywdzenia D.S. , którego skazano niesłusznie, w sytuacji istniejących w sprawie dowodów wprost wykluczających sprawstwo skazanego, oraz istotnych wątpliwości do pozostałych dowodów, z których Sądy I i II instancji błędnie wywiodły zawinienie skazanego”. obrońca oskarżonego T. J. wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku uzasadnił względami związanymi z trudnym położeniem zdrowotnym córki skazanego oraz jego byłej żony, które uniemożliwia właściwą opiekę nad córką. Podobnie (tyle że z nawiązaniem do sytuacji zdrowotnej oskarżonego) został uzasadniony wniosek obrońcy oskarżonego T. W.

Obrońcy formułując wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacjami rozstrzygnięcia zatem albo w ogóle tych wniosków nie uzasadnili, albo nie wykazali, że podniesione w kasacjach zarzuty są zasadne w sposób ewidentny, oczywisty.

Sumując należy zatem stwierdzić, że brak było podstaw do uwzględnienia sformułowanych w kasacjach wniosków o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacjami wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 21 listopada 2019 r.